

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 1.
Tammikuu.

TOIMITTAJAT:
JOHN SUNDBERG HUUGO NYBERG
Vastaava. Toim. sihteeri.
Johanneksentie 4,
puh. 8154.

26:s vuosik. 1921

— Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 10 mk. koko vuodelta. —

Puhtaudesta.

II.

Sisällinen puhtaus.

Olemme ennen tässä lehdessä kirjoittaneet puhtaudesta, *ulkonaisesta* eli *ruumiin* puhtaudesta. Sanoin silloin, että puhtaus on tärkeää ruumiin terveydelle. Jos ihminen pitää puhtaina asuntonsa, ruokansa, vaatteensa ja koko ruumiinsa, niin hän pysyy terveenä ja hyvinvoipana. Hyvin tärkeätä on, että ihminen noudattaa ulkonaista puhtautta. Siitä riippuu suuresti hänen onnensa.

On toinenkin puhtaus. Se on *sisällinen* eli *sydämen* puhtaus. Siitä kirjoitamme nyt. Sanomme heti, että sisällinen puhtaus on vielä tärkeämpi kuin ulkonainen. Sisällinen puhtaus on ihmisen sydämessä, hänen ajatuksissaan, tunteissaan, mielikuvituksessaan ja tahdossaan. Kun sydämen ajatukset ovat puhtaat, niin on myös ihmisen teot, käytös ja koko elämä puhtaat ja vakavat.

Usein ihmiset unohtavat sydämen puhtauden tärkeyden vaikka ovatkin ulkonaisesti siistit. Moni ihminen pitää huoneensa siistinä ja asuntonsa hyvässä järjestyksessä. Mutta hän ei ollenkaan pidä sydämensä ajatuksia puhtaina. Moni mies ja nainen kävelevät kallisarvoisissa ja hienoissa vaatteissa, mutta heidän sydämensä ovat saastaiset ja he puhuvat toisilleen ruma asioita. Ja monet pitävät hyvän huolen ruokansa ja ruumiinsa hoidosta. He syövät hyviä ja hienoja ruokia ja hoitavat ruumistaan hyvin ruualla, lääkkeillä, voimistelulla ja kauneusvälineillä, että pysyisivät terveinä ja kauniina. Mutta heidän sisällinen ihmisenä eli sydämensä on ruma, tyhmä, ymmärtämätön ja raaka. Monet ihmiset pitävät ruumiinsa tärkeämpänä kuin sielunsa. He kasvattavat ja hoitavat näkyväistä, kuolevaista ruumistansa. Mutta

he unhottavat näkymättömän, kuolemattoman sielunsa kasvattamisen.

On oikein, että ihminen taistelee ulkonaista likaisuutta vastaan. Tärkeämpää on, että taistellaan sielun saastaisuutta vastaan. Sillä ulkonainen lika turmelee vain ruumiin terveyden. Mutta sisällinen saasta eli synty hukuttaa ihmisen sielun.

Sisällisesti puhdas on se ihminen, joka koettaa ajatella oikein, ja joka aina koettaa ajaa pahat ajatukset, rumat kiusaukset ja likaiset himot pois sydäimestään.

Lapsella on puhdas sydän. Lapsi ajattelee mielellään hyviä ja puhtaita ajatuksia. Lapsi ajattelee ilolla Jumalaa, kun hänelle opetetaan Jumalasta. Lapsen mielessä on kauniita ajatuksia taivaasta ja ijankaikkisesta elämästä. Lapsi pelkää syntiä ja raakoja synnintekijöitä.

Mutta kun lapsi kasvaa suuremmaksi niin hän tulee uuteen toveripiiriin. Hän menee usein pois kodista, saa uusia tuttavuuksia vieraisissa taloissa ja kylissä. Hän näkee uusia asioita. Hän näkee paljon turhuutta, vääryyttä ja ajattelemattomuutta. Hän huomaa kevytmielisiä huvituksia ja synnillistä elämää. Toverit puhuvat hänelle pahoja puheita, viettelevät häntä kanssaan ruumiin tekoihin. Näin tulee likaisuutta eli saastaa nuoren sieluun. Lapsen puhdas sydän muuttuu saastaiseksi. Hän unohtaa puhtauden.

Esimerkkejä. Nuori poika asui maalla lapsuuden kodissa isän ja äidin luona. Koti oli hyvä ja rauhallinen. Poika viihtyi kotitöissä hyvin isän ja äidin apuna. Hän oli hyvä ja puhdas poika. Terve ruumiiltaan ja sielultaan. Sitten tuli poika

niin vanhaksi, että hänen täytyi mennä kaupunkiin sotaväkeen. Hän meni asumaan kasarmiin, jossa oli monta sataa nuorta sotamiestä. Kasarmissa näki poika uutta, toisenlaista elämää kuin maalla kotona. Hän näki sotamiesten huonot tavat kun he tuhlasivat rahaa, pelasivat korttia, ostivat salaa viinaa ja joivat paljon. Hän näki sotilaitten varastelevan ja elävän epäsideellisesti huonojen tyttöjen kanssa. Hän kuuli sotamiesten rumat puheet ja laulut. Hän oppi kasarmissa paljon pahaa. Hän tuli samanlaiseksi kuin toiset sotilaat. Pahat tavat tarttuivat häneen. Hän oppi juomaan ja tuhmaamaan. Hän rupesi elämään epäsideellisesti tyttöjen kanssa. Hän sai tytöistä pahan, häpeällisen taudin ja joutui sairashuoneeseen. Hän eli keskellä likaa ja saastaa. Hän unhotti vanhempainsa hyvät neuvot ja kirjoitti heille valheellisia kirjeitä. Vanhemmat luulivat, että poika eli siivosti vaikka hän olikin langennut syvälle syntiin. Kun sotapalvelusaika loppui, ei poika enää mennytkään takaisin kotiin, vaan jäi kaupunkiin jatkamaan huonoa elämäänsä. Sisällinen saasta turmeli sen pojan.

Toinen esimerkki. Nuori kuuromykkä tyttö, Anni, asui maalla vanhempien luona. Hän oli käynyt 8 vuotta k. m. koulua, pääsi sieltä pois saaden hyvän todistuksen. Sitten meni hän maalle ollakseen kodissa äidin apuna. Elämä kodissa oli rauhallista. Tyttö viihtyi siellä hyvin. Usein luki hän hyviä kirjoja. Niistä sai hän lisää oppia ja tarpeellisia, sivistäviä tietoja. Hänen käytöksensä oli siivo. Kaikki ihmiset pitivät paljon hänestä.

Mutta tytöllä oli luokkatoveri, toinen k. m. tyttö, Hilja, joka asui suuressa tehdaskaupungissa. Tämä kaupunkilaistyttö ei ollut hyvä eikä siivo. Hän eli ajattelematonta elämää kaupungissa. Hän ei tahtonut olla k. m. toveriensa kanssa, eikä käynyt k.m.yhdistyksessä, vaan hän kävi kuulevien huveissa ja iltamissa tanssimassa. Hänellä oli paljon kuulevia poika-tuttavia, joitten kanssa hän käveli illalla kadulla ja huvitteli kahviloissa. Hän eli sopimattomasti. Hänellä ei ollut puhdas sydän eikä puhdas käytös.

Hilja kirjoitti usein kirjeitä Annille ja pyysi Annia muuttamaan kaupunkiin. Hän kirjoitti: „maalla on varmaan ikävä asua, siellä on paljon, raskasta työtä. Tule kaupunkiin. Täällä on tehtaassa helpoa työtä. Ei tarvitse olla työssä kuin 8 tuntia ainoastaan päivässä. Illalla on paljon vapaata aikaa kävelemiseen ja huvitteluun.“

Anni rupesi pyrkimään kaupunkiin. Vanhemmat vastustivat. Mutta itsepäinen Anni muutti kaupunkiin, sai työtä tehtaassa ja asui Hiljan kamarissa. Kevytmielinen Hilja rupesi turmelemaan Annia. Hän vei Annin usein „eläviin kuviin“, kahvilaan, tanssi-iltamiin y. m. Hilja puhui Annille paljon uusia, rumia asioita. Monet kuulevat, huonot miehet kävivät Hiljan ja Annin kamarissa. Joskus miehet olivat juopuneita. He puhuivat ja kirjoittivat ja viittasivat rumasti tytöille.

Alussa Anni häpesi. Hän ei ollut ennen ollut tällaisessa huonossa seurassa. Hän muisti kotiaan ja opettajain opetuksia. Mutta Anni vietti ja rohkaisi häntä. Anni sanoi: nuorten tyttöjen pitää olla iloiset! Vähitellen Anni tottui huonoon seuraan ja saastaiseen elämään. Hän muuttui samanlaiseksi kuin Hilja. Naapuritkin ihmettelivät, kuinka huonoa elämää k. m. tyttöjen kamarissa elettiin.

Anni asui vuoden kaupungissa. Sitten hän palasi kotiin vanhempain luo onnettomana, heikkona, köyhänä ja häpeissään. Hän huomasi, että paha mies oli vietellyt hänet ja että hän pian synnyttää lapsen. Mies oli hyljännyt hänet, eikä enää välittänyt hänestä. Annin elämä oli tuhoutunut.

— Sisällistä saastaa on paljon maailmassa. Sitä on jokaisessa ihmisessä, toisissa enemmän, toisissa vähemmän. Nykyaikana on kovin paljon pahaa ja henkistä likaisuutta varsinkin nuorissa. Sisällinen saasta on tarttuvaa. Se leviää ihmisestä toiseen kuin tarttuva tauti. Huonot toverit turmelevat hyviä, puhtaita tovereita. Harvat ovat niin rohkean miehekkäitä, että taistelevat pahaa vastaan ja etsivät puhtautta.

Kun huoneemme, ruokamme, vaatteemme tai ruumiimme on likainen, niin voimme ne helposti pestä puhtaaksi. Mutta sisällinen, sydämen likaisuus ei ole niin helposti poistettavissa. Siihen tarvitaan Jumalan apua. Jumala yksin voi saastaisen ihmisen puhdistaa.

K. mykkä! Ehkä tunnet olevasi maailman pahuuden saastuttama. Käänny takaisin Jumalan luo. Hän antaa sinulle uuden, puhtaan sydämen.

H. N.

Piispa Henriikki.

(Esiteelmä Helsingin k. m. yhdistyksessä Heikinpäivän aattona 1920).

Vuonna 829 tuli ensimmäinen lähetyssaarnaaja *Ansgarius* Ruotsinmaahan, Birkan kaupunkiin. Mutta kului monta sataa vuotta ennenkuin kristinusko pääsi täydellisesti voitolle Ruotsissa. Kristinuskon harras ja voimakas ystävä oli kuningas *Erik IX* (yhdeksäs). Hän tuli Ruotsin kuninkaaksi v. 1150 ja järjesti kristillisen kirkon olot Ruotsissa. Tullessaan kuninkaaksi teki hän 3 lupaus: 1) rakentaa kirkkoja ja parantaa jumalanpalvelusta, 2) hallita Ruotsin kansaa lain mukaan ja oikein, 3) puolustaa pyhää kristinuskoa ja taistella maansa vihollisia vastaan.

Pohjanlahden toisella rannalla asui silloin pakanallinen Suomen kansa. Siellä se eli omaa elämäänsä henkisessä pimeydessä ja tietämättömyydessä. Se suretti hurskasta kuningas *Erikkiä*. Pakanalliset suomalaiset purjehtivat myös usein veneillään Ruotsin puolelle ryöstöretkille. He ryöstivät ruotsalaisten kylistä ja asunnoista tavaraa sekä tappoivat matkoillaan monia kristittyjä ruotsalaisia. Se huolestutti kuningasta. Sen tähden hän päätti lähteä *ristiretkelle* Suomeen, kastaamaan suomalaisia, hävittämään heidän epäjumalansa sekä opettamaan heille järjestystä ja hyviä, kristillisiä tapoja.

Noin v. 1157 purjehti *Erik-kuningas* suuren sotajoukon kanssa monella laivalla meren yli Turkuun. Suomalaiset luulivat sodan syttyvän. Mutta kuningas tarjosikin heille rauhaa ja vaati heitä rupeamaan kristinuskoon. Suomalaiset eivät tahtoneet ruveta kristityiksi. Silloin syttyi Turussa sota. Monet suomalaiset saivat kuoleman taisteluissa. Toiset joutuivat vangeiksi. Vangit ja voitot kastettiin väkisin Kupittaan lähteellä Turussa. Kuningas iloitsi voitostaan. Mutta kun hän näki kuinka paljon suomalaisia kuoli taisteluissa, niin hän rupesi kovin itkemään ja sanoi: »minua kovasti surettaa, että niin monet sielut tänään ovat joutuneet kadotukseen, jotka olisivat voineet saada ijankaikkisen elämän, jos he olisivat vastaanottaneet Kristuksen».

Sitten kuningas palasi laivoineen ja sotajoukkoineen Ruotsiin.

Erik-kuningas toi tullessaan Suomeen piispa *Henrikin*. Hän oli syntynyt Englannissa ja sieltä muuttanut Ruotsiin, jossa hänet vihittiin Upsalan hiippakunnan piispaksi v. 1152. Kuningas määräsi piispa *Henrikin* Suomen ensimmäiseksi opettajaksi, lähetyssaarnaajaksi ja olojen järjestäjäksi. Kun *Erik-kuningas* Turussa sota-aseillaan oli voittanut suomalaiset, niin rupesi *Henrik-piispa* opettamaan heille kristinoppia. Kuninkaan poistuttua jäi piispa Turkuun. Hänen suojakseen jätettiin joukko sotamiehiä ja luultavasti rakennettiin Turun vanha linna Liedon pitäjään, 6 kilom. Aurajoen suusta. *Henrik-piispa* oli viisas, lempeä ja ystävällinen mies. Hän ei käyttänyt miekkaa eikä aseita levittäessään kristinuskoa. Hän vain puhui, neuvoi ja opetti kansaa ahkerasti. Emme tiedä millä tavalla hän opetti. Emme tiedä osasiko hän puhua suomenkieltä, että kansa

olisi häntä ymmärtänyt. Luultavasti hänellä oli suomalaisen *tulkki* mukanaan kun hän matkusteli kansankokouksissa ja markkinoilla saarnaamassa. Piispa puhui ruotsinkieltä, mutta tulkki käänsi puheet suomenkiellelle. Vanha historia kertoo piispa *Henrikin* tehneen Turusta pitkiä matkoja ympäristöön. Kävipä hän *Kokemäenjoella* asti. Ylistaronkylään *Kokemäellä* on rakennettu rukoushuone muistomerkiksi siihen paikkaan, missä piispan sanotaan käyneen. Hän opetti kansaa sekä kodeissa, että kokouksissa ja markkinapaikoissa, joihin tuli paljon ihmisiä pitkiäkin matkoista ostamaan ja myymään tavaroita. Luultavasti oli *Henrikki-piispa* rohkea ja hyvä mies, koskapa hän uskalsi yksin, ilman sotamiesvartijoita ajella hevosellaan ja liikkua pitkin maaseutua.

Kauan aikaa ei piispa *Henrik* saanut tehdä työtänsä kansamme keskuudessa. Eräs raaka suomalainen talonpoika *Lalli* murhasi hänet helmikuun 19 p:nä 1158. Piispan murhasta kertovat vanhat kansan tarinat (sadut) seuraavaa: Piispa ajeli palvelijansa kanssa lähetyksimatalla *Mynämäen*, *Nousiaisten* ja *Köyliön* pitäjissä. Heille tuli nälkä. Piispa käski palvelijansa ajamaan *Lallin* taloon saadakseen ostaa ruokaa. *Lalli* ei ollut itse kotona. Emäntä kielsi antamasta ruokaa vieraille. Silloin käski piispa palvelijansa — ajan tavan mukaan — itse ottamaan ruokahuoneesta syötävää. Kun he olivat syöneet, jättivät he pöydälle maksun ruuasta, kiittivät ja läksivät pois. Luultavasti puhui piispa emännälle vähän jumalansanaa erotessaan. — Tuli sitten *Lalli* kotiin ja sai kuulla mitä talossa oli tapahtunut, kuka siellä oli käynyt. *Lalli* suuttui, otti suksensa ja läksi hiihtäen rientämään piispan jälkeen. Hän saavutti ajajat *Köyliön* järven jäällä. Piispa huomasi *Lallin* ja ymmärsi heti, että *Lalli* surmaa hänet. *Henrikki-piispa* ei peljännyt vaan oli rauhallinen, kehotti palvelijansa piiloutumaan ja sanoi, että siihen mihin hänen ruumiinsa joutuu, on rakennettava Suomen ensimmäinen kirkko. *Lalli* lähes tyi, murhaase välähti, piispan veri virtasi valkoiselle hangelle. Hevonen juoksi eteenpäin vieden kuollutta ruumista mukanaan. Viimein se väsyneenä pysähtyi ja ruumis pantiin härkien vedettäväksi. Ne vetivät aikansa, väsyivät ja pysähtyivät *Nousmäelle*. Siihen sitten rakennettiin Suomen ensimmäinen kirkko, johon piispa *Henrik* haudattiin. V. 1300 siirrettiin hänen ruumiinsa Turun tuomiokirkkoon, joka äsken oli rakennettu valmiiksi. Piispan luut pantiin kauniiseen hopea-arkkuun ja säilytettiin kirkossa kalliina aarteena ja muistona. Suurina juhlapäivinä näytettiin niitä rukoilevalle kansalle. »Ison vihan» aikana, noin v. 1720, kun venäläiset tulivat Suomeen sotimaan, hävittivät he tämänkin kalliin muistomerkkin, piispa *Henrikin* luut ja hopea-arkun. Eikä niitä ole enää löydetty.

Mutta *Lalli*, miten kävi hänen? Monet vanhat kansantarut kertovat hänen elämänsä onnettomista loppuajoista. Eräs taru kertoo *Lallin* panneen piispan lakin päähänsä ja sormuksen sormeen. Kotiin palattuun hän ei saanutkaan lakkia pois päästään eikä sormusta sormestaan. *Tukka* irtautui päästä lakin mukana ja liha läksi sormesta sormuksen mukana. Surmattuaan piispan rupesivat hiiret vainoamaan ja kiusaamaan *Lal-*

lia. Ne eivät antaneet hänelle rauhaa missään, ei kellarissakaan, mihin hän koetti paeta. Pelloissaan pakeni hän kotoaan ja rakensi tuvan itselleen kauas metsään. Hiiret tulivat sinnekin. Sitten hän rakensi *kodan* itselleen pienen järven rannalle Harjavallan erämailla. Hiiret löysivät hänet sielläkin. Onnettomana kiipesi hän korkeaan kuuseen järven rannalle hiiriä piiloon. Mutta ne löysivät kuusen, nakersivat (purivat) terävillä hampaillaan kuusen poikki. Se kaatui järveen ja sinne Lalli hukkuu.

Keskiaikana, jolloin katoolinuskonto (paavin oppi) oli Suomessa, rukoiltiin piispa Henrikkiä pyhimyksenä. Henrikin päivä, tammik. 19 päivä pidettiin suurena juhlapäivänä. Vanhat tarinat (legendat eli kansanlaulut) kertovat, että häntä rukoilemalla ovat kuolleet heränneet, sokea on saanut näkönsä, myrsky on rauhoittunut, sairaat ovat parantuneet. Ihmiset rukoilivat »pyhää Henrikkiä» paljon. Tämä oli erhetystä. Legendat eli tarinat syntyivät Suomen kansan runollisissa ajatuksissa eli mielikuvituksissa. — Monessa Suomen vanhassa kirkossa on vielä ikivanhoja, piispa Henrikin kuvia nähtävänä.

Piispa Henrikin nimi on poistumattomasti piirretty Suomen historiaan. Lyhyen ajan tämä ulkomailta muutanut mies Suomessa työskenteli. Mutta paljon hän meille antoi. Hän toi meille kristinopin ensi alkeet. Ja henkensä uhrasi hän marttyyrina uskonsa puolesta kansamme keskellä. Kuolemallaan todisti hän Suomen kansalle Kristuksen opin voimasta. Siksi me hänen muistoaan kunnioitamme.

H. N.

Enemmän huomiota urheiluun!

To useina vuosina olen keskittänyt huomioni maamme kuuromyökkäin urheiluelämään. Olen tarkastellut eri vuosien urheilutuloksia ja niitä toisiinsa vertaillut. Silloin tällöin esiintyy tulosluetteloissa varsin hyviäkin saavutuksia, vieläpä sellaisia, että ne voivat kilpailla kuulevainkin tulosten kanssa. Mutta nuo tapaukset ovat kovin harvoja ja kuin »tähdenlento» — eivät uusiin. Vain harvat kuuromykkät pystyvät saavuttamaan tuskin keskinkertaisiakaan urheilutuloksia. Ja kuitenkin olisi heillä aivan yhtähyvät mahdollisuudet saavuttaa menestystä kilparadalla, kuin kuulevillakin, ellei vielä pareminkin, sillä kuuromykkä voi kerran opittuaan tuntemaan tekniikan salaisuudet, syvennä ajattelemaan niitä helpommin kuin kuuleva, syystä että hän on paremmin suojattu ulkonaisilta häiriöiltä, kuten huudoilta y.m.s. melulta. Urheilu on myös ajatustyötä, milteipä enemmän kuin ruumiillista. Sillä nykyaikana ei raaka voima enään tule kysymykseen urheilussa. On lukemattomia tapauksia, jolloin nuori, hento poikanen on voittanut suuren, voimakkaan miehen voimaa ja taitoa kysyvässä urheilulajissa; esim. kuulantyyttö ja

moukarinheitto ovat sellaisia, että niitä tunteemattoman on toivotonta yrittää edes keskin kertaista tulosta, olipa sitten miten lujarakenteinen hyvänsä.

Kuuromykkäin nähden olen tullut siihen johtopäätökseen, että heitä vaivaa ainoastaan taidon puute. Voimaa ja yritteliäisyyttä on kyllin, mutta he eivät osaa niitä oikein käyttää. — Aivan silmänpistävän räikeänä esiintyi tuo epäkohta Liiton juhlilla 7/6—20 Jyväskylässä. Puoleensataan nousevassa joukossa ei ollut ainoatakaan miestä, joka olisi osannut virheettömällä tyyllillä heittää esim. keihästä tai kiekkoa! Sama oli laita seiväshypyssä. Juuri yllämainittu laji muodostui täydelliseksi fiaskoksi. Sivulta katsoen tuntuu kuin olisivat muutamat urheilijat pitäneet sitä vain pilanumerona. Juoksut ja korkeushyppy sitävastoin suoritettiin muutamia poikkeuksia lukuunottamatta, oivalla tyyllillä ja saavutettiin niissä lajeissa suhteellisesti parhaat tulokset.

Kovin paljon, paljon olemme me vielä takapajulla kuulevista. Milteipä lapsipuolen asemassa heidän rinnallaan. Ja kuitenkin me olemme samaa kansaa, samaa heimoa kuin kuulevat veljemme urheilukentiltä ja voimistelusalista. — Meidän kuuromykkäin on kuulevilta opittava urheilutekniikan kaikki salaisuudet, sillä mahdollisuudet ovat meillä yhtä suuret, hieman hyvää tahtoa ja innostusta asiaan vain.

Suomessa on satoja nuoria kuuromykkäpoikia, joissa piilee etevä urheilijan alkuja. Mutta kuitenkin ovat juuri he välinpitämättömmimpiä urheiluun nähden. He pitävät urheilua yhdenveroisena toisten »ajanvietteiden» kanssa ja jättävät sen syrjään, koska se ei ole yhtä »miehekästä» kuin esim. tupakointi y. m. s. Nuorisomme on saatava innostumaan urheiluun. Heille on tehtävä selväksi kaikki se jalo ja kaunis mikä urheiluun sisältyy. Heille on opetettava näkemään siinä muutakin kuin ruumiinhoito, hygienia. Heille on kädetä pitäen selitettävä, että urheilu on kulttuuria, sivistystä, sekä ruumiillisessa että henkissä muodossa. Ihminen, joka ymmärtää ruumiinhoidon merkityksen ja hyödyn, ja sitä käytännössä toteuttaa, hän on tavallaan kulttuurihminen. Hänen ajatuksiaan ja tekojaan on johtamassa terve järki ja hänen ruumiinsa on karaistunut ja voimakas. — Raudankovat jänteet, joustava käynti ja terävä, kirkas katse silmissä, ilmaisevat paljon.

Ne kertovat monesta kuumasta ottelusta sekä kilpailukentällä että syvämielteisissä keskusteluissa. Syvä harkintakyky ja voimakas tahdonlujuus loistavat silmistä, tappiostakin

huolimatta kuvastaen voimakkaasti lannistumatonta: *Eteenpäin!*

Kuuromykkäin urheiluliiton (K.U.L.) päätehtäviä varmaan tulee olemaan Suomen k. m. koulunuorison kasvattaminen urheilukuntoisiksi kansalaisiksi. Herkkä ja vaikutuksille altis lapsi on jo kouluaikana saatava innostumaan urheiluun. K. U. L:n on tavalla tahi toisella toimittava urheiluelämän elvyttämiseksi kuuromykkäin kouluissa. Keinoja on monia. Paras, käytännöllisin näistä on valittava.

Kestää ehkä kauankin ennenkuin tämän työn hedelmät kypsyvät, mutta toivossa on hyvä elää. Kenties kerran koittaa aika, jolloin mekin saamme osoittaa jotain kuuromykkätoveriamme ja vienolla ylpeydellä lausua: Hän on hiilimurskaradan sankari!

Kun Suomen Olympiadustajat lähtivät Helsingistä Antverpeniin, lausui eronhetkellä sata-massa eräs lähtevistä urheilijoista saattajilleen: Meitä ei tarvitse hävetä! — Teräksenuja usko kajahti noissa sanoissa, ja koskaan ei ole mitään noin epävarmoin toivein annettua lupasta loistavammin täytetty. Jokainen kuuromykkäkin tiennee Antverpenin Olympialais-tenttulokset.

Istuin elok. 15:sta iltana eräessä hienossa kahvilassa, odotin muiden mukana tietoja keihäänheiton tuloksista. Yleisön kesken valitsi kiduttava jännitys. Tuskin uskallettiin hengittää. Kun sitten tuli sähkösanoma Suomalaisten loistavasta voitosta, murtui salpa — — loppumattomat eläköönhuudot kajahtelivat yhtenä ja silloin tällöin kajahti salissa »Porilaisten marssin» syyttävät sävelet. — —

Se oli urheilun riemuvoittoa!

Silmäni sumenivat ajatellessani kuuromykkä. — Voivatko suomalaiset lausua, lähties-sään Pohjoismaisiin k. m. kilpailuihin: Meitä ei tarvitse hävetä!?

Ehkä? Mutta jos eivät voi, niin voi sil-loin meitä — — —!

Tampereella, lokakuulla 1921.

Tuula.

Tietoja Pieksämäen Nikkarilan koulu-kodista.

Viime syksynä on Nikkarilan k. m. tyttöjen talous-koululla tapahtunut muutoksia, joista nyt entisille oppi-laille kerromme. Marraskuun 1 p:nä erosi toimestaan koulun johtajatar, neiti *Aina Wialén*. — Kun tämä koulu alkoi syksyllä v. 1905 tuli neiti V. silloin siihen koulun ensimmäiseksi johtajattareksi. Sisarusten *Sofia ja Angelique Bovallius*-vainajain määräyksen ja testa-

mentin mukaan oli rouva *Hilda Geitel* rakennuttanut kou-lun valmiiksi. Se odotti vaan johta-jatarta ja oppilaita. Kouluhallitus kut-sui johtajattareksi neiti *Vialénin* ja marraskuussa »suur-lakon» loputtua v. 1905, otti uusi joh-tajatar vastaan kou-lun ensimmäiset oppi-laat. Paljon oli työtä ja ajattele-mista johtajattarella ensin. Hänen täytyi alkaa koko laitoksen toiminta alusta. Hänen täytyi ajatella millä tavalla k. m. tyttöjen uusi talouskoulu järjestetään, mitä siellä opetetaan, miten, työt jaetaan, miten kaikki saadaan hyvin menemään. Oli puuhaa sisällä opintohuoneissa, oli puuhaa ulkona maanviljelystyöissä, navetassa, puutarhassa y. m. Vakava ja tunnollisena ryhtyi neiti V. työhönsä ja sai vuosien kuluessa johtamansa oppilaitoksen hyvään kuntoon. 15 pitkää vuotta oli neiti V. koulunsa johtajana. Toista sataa tyttöä on hän tuona aikana opettanut Nikkarilassa. Hän on koettanut kasvattaa heitä rehelli-syyteen, ahkeraan työhön, siveään ja puhtaaseen elämään. Hän on koettanut ohjata heitä jumalanpelkoon. Ja Nikkarilassa ovat tytöt saaneet johtajattarelta ja hänen uskolliselta työtoveriltaan, neiti *Aino Pesoselta* monta käytännöllistä neuvoa, opetusta ja ohjausta. Heistä on koetettu kasvattaa kunnollisia työhmiä, että he omalla työllään tulisivat maailmassa toimeen. Johtaja-tar on muistanut neiti *Bovallius*-vainajain antamia määräyksiä ja koettanut niitä noudattaen suunnata k. m. tyttöjen opiskelun Nikkarilassa. Entiset oppilaat ovat hajaantuneet ympäri Suomea, pohjoiseen, etelään, itään ja länteen. Toiset ovat palvelijoina, toiset tehdastyöissä, toiset kotonaan tahi naimisissa. Monet k. m. tytöt ovat menestyneet hyvin toimisissaan, muutamat ovat myös joutuneet kurjuuteen. Mutta neiti *Vialén* on tarkoin koettanut hankkia oppilailleen hyviä paikkoja. Hän on kirjeillä koettanut seurata ja neuvoa heitä vielä senkin jälkeen kun oppilaat ovat menneet koulusta pois. Monen monet tytöt muistavat kiitollisuudella Nikkarilassa-oloaikaansa ja sen johtajatarta. — Neiti *Vialén* on siirtynyt toiselle työalalle. Hänen osoit-teensa on: *Oitti, Tyynelän lepokoti*.

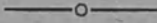
Aina Wialén.

Nikkarilaan on tullut uudeksi johtajaksi maisteri *Valter Harlin* ja rouvansa *Marta*, o. s. *Westerlund Sulkavalta*. Maisteri *Harlin* on ollut useita vuosia opettajana Virolahden kansanopistossa. Hän on oppi-nut maanviljelijä. Hän alkoi maanviljelyskoulun k. m. pojille Sulkavan Nuutilassa, niinkuin tässä lehdessä on siitä usein kirjoitettu. Mutta tähän kouluun ei saatu mistään oppilaita. K. m. pojat eivät tahtoneet tulla maanviljelyskouluun, vaikka heitä kehoitettiin tulemaan

monta kertaa. Ainoastaan 2 poikaa pääsi pois viime syksynä Nuutilan maanvilj. koulusta ja saivat hyvät paikat. Kun uusia oppilaita ei tullut, niin lopetti maist. H. maanviljelyskoulun, ja Kouluhallitus kutsui hänet Nikkarilan johtajaksi pitämään huolta Nikkarilan maanviljelyksestä, karjanhoidosta ja muusta taloudesta, siis olemaan talon isäntänä. Rouva Martta Harlin opettaa oppilaille sisällä taloustöitä y. m. Hän on talossa emäntänä, opettajana ja tyttöjen kasvattajana. Rouva Harlin oli ennen k. m. koulun opettajana Turussa. Toivotamme herra ja rouva Harlinille paljon onnea uudessa toimessaan!

Neiti Aino Pesonen jää vielä paikoilleen.

Kouluksa on nyt 12 oppilasta. Mutta keväällä v. 1921 ajetaan sinne ottaa uusia oppilaita lisää. Kehoitamme nuoria k. m. tyttöjä lähettämään ajoissa hakemuksensa talouskouluun.

Oma koti.

Ennen olemme tässä lehdessä julkaisseet kuvia ja kertomuksia kuuromykkien omista kodeista, joita he itse ovat hankkineet oman työnsä ansiolla. Nyt kerromme lukijoillemme taas k. m. Rikhard Peltosen »omasta kodista» Mäntsälän Hirvihaaraan kylässä. Rikhard

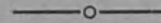

Peltonen syntyi 12/9 1869 Mäntsälässä, jossa isänsä oli torppari. Hän tuli lapsena kuuroksi, mutta osasi silloin jo puhua ja on onnistunut säilyttämään puhetaitojaan jokseenkin tyydyttävästi kuuroudesta huolimatta. Hänet vietiin Porvoon vanhaan viittomakouluun, kävi siellä 4 vuotta, oli pastori Sirénin oppilas ja pääsi pois koulusta v. 1885. Koulunkäynnistä oli Rikhardilla paljon hyötyä. Siellä hän oppi lukemaan hyvin ja ymmärtämään luettua, sai kirjoitustaidon ja paremman kielenkäytökyvyn. Koulun lopetettuaan valitsi Rikhard suutarin ammatin elinkeinokseen. Hän oli opissa ainoastaan muutaman viikon, mutta opetteli yksin itsekseen enemmän. Hänestä tuli taitava suutari, jolla on aina ollut hyvä maine ja paljon työtä. Suutarinammatin ohella on Rikhard harjoittanut itseopiskelua. Hän on monina vuosina tilannut Helsingistä ja Porvoosta sanomalehtiä ja seuraa niistä aikaansa. Hänellä on myös oma kirjasto, johon hän vuosien kuluessa on ostanut hyviä

kirjoja. Yksinäisinä hetkinä ovat sanomalehdet ja kirjat olleet hänen tovereinaan. Niistä on hän saanut enemmän tietoja ja ymmärrystä. — Isältä peri Rikard noin 100 mk. Mutta ahkeralla työllä, siivolla, raittiilla elämällä ja ankaralla säästäväisyydellä nuoruudesta asti kokosi Rikard rahaa niin paljon, että hän v. 1899 osti itselleen Hirvihaaran kylästä oman kodin, »huvilan», jonka kuvassa näemme. Lähettäessään kotinsa kuvan K. m. lehteen kirjoittaa Rikhard itse seuraavaa:

»Täten lähetän tämän valokuvan. Siinä on minun huvilani ja seison itse sen oven edessä. Oikealla puolella kuvassa näkyy alempana aittahuone, johon on yhteen laitettu kaluliiteri. Huvilan edessä on pihlaja, sekä tien vierellä pystyssä oleva sähkötolppa. Tonttimaan olen nyt saanut lunastaa itsenäiseksi. Halusin isännältä pyytää vähän lisää puutarhamaata siitä pellostä, että tonttimaan rajat olisivat suoristuneet ja puutarha olisi varmistunut. Siihen ei isäntä suostunut. Sain ainoastaan pienen palan yläpuolelta saran poikki, johon vuokralautakuntalaiset löivät paalun pystyyn ja minä pystytin siihen rajakiven. Olen siihen kerrassaan ehkä tyytyväinen.»

Rikhardin huvila on kaunis ja hyvässä järjestyksessä ulkoa ja sisältä. Huoneet ovat paperoidut ja siistit, huonekalut ja tavarat ovat hyvät. Itse on Rikard isäntänä ja emäntänä. Vasta viime aikoina on luullaksemme eräs sukulainen otettu taloudenhoitajaksi. Huvilan ympärillä on sievä kaunis puutarha ja perunamaa, ulkokuoneet y. m. Huoneissa on sähkövalo. Ja koko talo tavaroineen on palovakuutettu niinkuin mies itsekin on henkivakuutettu. Kun vieras käy Rikardin kodissa, niin huomaa, että siinä talossa asuu järjestys, rauha ja tyytyväisyys. Onnittelemme Rikhard Peltosta hyvän »oman kodin» johdosta.

Tietoja Suomen K.m. Liiton keskuhallituksesta.

Tämän vuoden alussa tapahtui K.m. Liiton keskuhallituksessa se muutos, että sen innokas, monivuotinen asiamies ja rahastonhoitaja hra J. Sundberg erosi toi-

J. Sundberg.

mestaan. Hra S. on saanut toisen toimen, johon hänen aikansa kuluu niin tarkoin, ettei hän enää voi olla Liiton asiamiehenä. Tämä on kovin ikävä asia. 15 vuotta on hra S. ollut Liiton »sieluna», innokkaana, väsymättömänä ja aina kuuromyökkäin parasta etsivänä asiamiehenä. Ei kukaan ole voinut tehdä niin paljon Liiton asiain edistämiseksi kuin hän. Hän on uhrannut kaiken aikansa ja voimansa Liiton ja Suomen kuuromyökkäin hyväksi saamatta siitä tuskin mitään palkkaa. Nyt ovat olot ja aika muuttuneet. Ihminen tarvitsee nykyaikana paljon rahaa elääkseen. Liitolla on pienet varat. Se ei voi maksaa palkkoja virkailijoilleen. Valtionavustus on pieni. Ja kuuromyökkäin lehdet tuottavat monia tuhansia tappioita. Varojen puutteen takia meidän täytyy alistua siihen kohtaloon, että menetämme uskollisen asiamiehemme. Me kiitämme hra Sundbergia runsaasta, monivuotisesta, uhrastuvasta työstä. Kiitoksemme tuntuu köyhältä. Mutta me tiedämme, että parhain kiitos on se, että hra Sundberg tuntee sydämessään tyydytystä siitä, mitä hän on maamme kuuromyökkäin hyväksi tehnyt. Hra Sundberg jää vielä Liiton keskushallituksen jäseneksi ja auttaa neuvoilla ja työllä asiaamme silloin kun on aikaa. Ja toivomme vielä kerran sen ajan tulevan, jolloin saamme hänet takaisin kokonaan.

Asiamiehen tehtävät ovat siirtyneet toistaiseksi Liiton sihteerille.

Kuuromyökät, joilla on Liittoa tahi Kuuromyökkäin Lehteä koskevista asioista kirjoittamista osoittakoot kirjeensä tästä alkaen Liiton sihteerille, past. *Huugo Nybergille Johanneksentie 4. Helsinki.*

Tietoja kotimaasta.

Kuolleita. Viime vuoden huhtikuussa kuoli kaksi ruotsinkielistä kuuromyökkää espanjantautiin, nim. suutari *Rudolf Ekholm* Hankoniemestä 40 v. vanhana sekä sorvari *Erik Öberg* Tenholasta 38 v. vanhana. Ekholm oli Pietarsaaren, Öberg Porvoon k. m. koulun ent. oppilaita. Kumpikin olivat parhaassa ijässä olevia väkeviä mihiä, naimisissa olevia. Heitä jäi suremaan lesket ja lapsia.

Juho Reini Kaukolasta, Jyväskylän k. m. koulun ent. oppilas kuoli myös Käkisalmen sairashuoneella lokak. 14 p. v. 1919. Häntä jäi suremaan leski, k. m. *Ida Vallius* sekä 2 lasta. Hän oli 40 v. vanha.

Loppiaisaattoiltana kuoli Tampereen sairaalassa k. m. suutari *Frans Heimo* (ent. Iisakki Karhu) 30 v. vanhana. Vainaja oli läpikäynyt Mikkelin k. m. koulun (*Nanna Hermansonin* oppilas), työskenteli monet vuodet kenkätehtaassa Tampereella kunnes ankara keuhkotauti hänet vei saaliinaan. Vainaja oli naimisissa ja hänen ainoa pikkutyttönsä kuoli viime kesänä veremyrkytykseen, jonka sai uimamatkalla saamastaan haavasta.

Viime tammik. 7 päivänä murhattiin Helsingin kadulla k. m. muurari *Johannes Kivistö*. Hän oli käynyt Turun puhekoulun läpi ja toimi sen jälkeen useita vuosia Helsingissä muurarina. Hän käveli rauhallisesti 7 p:n illalla kadulla kahden toverinsa kanssa. Erästä kahvilasta tuli juopunut, tuntumaton, villi mies, ja iski Kivistöä puukolla suoraan sydämeen. Kivistö kaatui kadulle ja kuoli heti. Hän oli 38 vuoden vanha. Murhaaja on vangittu.

Tietoja kuuromykkäistä. Aleksanteri Virtanen ja vaimonsa Maria, molemmat Mikkelin k. m. koulun ent. oppilaita asuivat viime vuodet Toijalan asemalla, jossa Virtanen oli töissä rautatien asemalla. Kun oli puute kaikilla ihmisillä elintarpeista, m. m. maidosta ja Virtasen perheessä oli 2 pientä lasta, niin keksittiin keino ja ostettiin lypsävä vuohi, josta saatiin ravitsevaa, voimakasta maitoa. Vuohi ei ole vaikea hoitaa, eikä sen ruoka tule kalliiksi. Se syö vähän ja hankkii itse helposti ruokaa. Rautatien varsilta ja pellonpientareilta etsi Virtanen ruokaa vuohelleen. Kuvassa näemme Virtaset vuohineen hyvässä sovinnossa.

Aleksander Virtanen on nyt muuttanut perheineen Toijalasta vaimonsa äidin maatilalle Hämeenkyröön. Maatilan nimi on Makkarus. A. Virtanen tekee maatöitä hänellä on oma hauska koti. Hänen oli pakko muuttaa Toijalasta sentakia, että erotettiin Valtion rautateiden halkotarhan töistä kuuromyökät ja likinäköiset, jotka eivät kelpaa enää niihin töihin. Tampereen kaupungista Makkaruskeeseen on 28 kilom. pitkä matka.

Vihitty. Viime tammik. 10 p:nä vihittiin Helsingissä avioliittoon neiti *Solveig Thorn* ja kirjaltaja *Eino Karilas*. Nuori pari oli kutsunut kuuromyökkätoverinsa Helsingin k. m. yhdistyksen huoneustoon tammik. 16 p:nä hääjuhlaan. Silloin Helsingin k. m. lahjoittivat heille kauniin sähkövalokattokruunun. Herra J. Sundberg piti nuorelle parille kauniin puheen lahjaa antaessaan, johon sulhanen kiittäen vastasi.

80 vuotta täyttää entinen kuuromyökkäin opettajatar, neiti *Lovisa Sahlberg*, Turussa tammikuun 21 päivä. Kerromme lähemmin ensi numerossa.

Tietoja Tampereelta. Vuoden vaihteessa vierailivat pastori ja rouva Nyberg Tampereen Kuuromyökkäin yhdistyksessä. Tämä vierailu oli sitäkin iloisempi, kun pastori N. ensi kerran pitkän työskentelynsä aikana kuuromyökkäin parissa vietti uuttavuotta Tampereella.

Uudenvuoden päivänä klo 12 piti hän lyhyen hartaushetken kuuromykkäille Helinin koululla, missä nyttemmin on Tamp. k. m. kokoushuone.

Illalla oli samassa paikassa *lausuntokilpailut* Tampereen kuuromykkäille. Kilpailut oli ennakolta ajottu järjestää kahdessa sarjassa. A ja B, mutta osanottajain vähälukuisuuden tähden oli sarjat yhdistettävä. — Palkintotuomareilla, rouva *Helmi Nyberg*, pastori *Nyberg* ja rehtori *Länkelä*, oli vaikea tehtävä ratkaista palkinnonsaajain järjestys, sillä paitsi tavanmukaista arvostelua lausumisesta, äänestä ja esiintymisestä, oli otettava vielä huomioon se, että osanottajat kuuluivat varsinaisiin ja epävarsinaisiin k. m. ja heidän välillä järjestys

ratkaistava puolueettomasti. Kuitenkin he suorittivat tehtävänsä kaikkien tyytyväisyydeksi. Järjestys tuli seuraava: 1 *Fanny Granfors*, 2 *Siiri Talvia*, 3 *Tyyne Kinos*, 4 *Elsa Sillankorva* ja 5 ylimääräinen, *Jaakko Ikkela*.

Illan ohjelmassa oli vielä past, Nybergin mielenkiintoinen esitelmä Ruotsinmatkastaan. Tunnetulla kertojataidollaan hän ikäänkuin vei meidät läntisten naapurien luo vierailulle.

2:na p. oli sitten klo 10 a.p. kotiopintokurssit. Ai-neena oli Mikael Agricolan elämä.

Ainoastaan viisi k.m. oli nyt uskaltanut kilpasille. Pastori Nyberg esitti kysymykset ja tarkasti vastaukset. Ensimmäisen ja toisen palkinnon ratkaisi osaksi tässäkin k.m. »varsinaisuus»-kysymys.

1 p. *Siiri Talvia*, (varsinainen) 2. *Fanny Granfors*, (epävarsinainen) 3. *Kaarlo Koskela*, 4. *Saara Hellen*.

Illalla oli yhdistyksessä joulujuhla, jossa palkinnot jaettiin. Kutsuvieraina oli juhlassa saapuvilla rouva Helin, pastori Nyberg rouvineen sekä neiti, rouva ja herra Länkelä.

Ohjelma alettiin lyhyellä joululaululla, jonka jälkeen puhejohtaja, nti Talvia lausui läsnäolijat terve-tulleiksi, kohdistuen puheensa etupäässä vieraisiin. Pastori N., kertoi kauniisti joulun merkityksestä ja sen vietosta.

Väljän jälkeen jaettiin palkinnot lausuntokilpailuista ja kotiopintokursseista. Sitten seurasi joulupukki, tuoden lahjoja yhdeksän hyvää, kahdeksan kaunista, sekä ihmetellen että pastorikin nyt uunna vuonna näin pohjoiseen matkannut. Pukin lähdettyä pidettiin pienet arpajaiset 100:— markan arvoisesta pöytälinasta.

Näin olikin iltahetki kulunut ja vieraiden oli lähdettävä. Sitä ennen kuitenkin neiti Talvia kiitti läsnäolijain puolesta palkintotuomareita sekä muita vieraita, toivoen että heidät vielä vastaisissa joulujuhlissamme nähtäisi.

Johon mitä lämpimmin yhtyy myös

Tuula.

Riihimäenpiirin kuuromykät kokoontuivat vanhan tavan mukaan tammik. 1 p. eteläpiirin kansakoululla. Kello 12 alkoi piirikokous, jossa kannettiin viime vuoden rästissä olevat jäsenmaksut. Täksi vuodeksi määrättiin jäsenmaksu 5 mk. hengeltä. Se on maksettava vuosikokouksessa, joka päätettiin pitää maalisk. 19 p. eteläpiirin kansakoululla. Päätettiin varojen kar-tuttamiseksi pitää yleisö iltama 20 p. maalisk. eli seuraavana päivänä. Monien töidensä vuoksi anoi neiti Laina Vainola eroa sihteerin virasta. Tilalle väliaikaiseksi valittiin Ida Ylén Hämeenlinnasta.

Kello 4 alkoi kuusijuhla monipuolisella ohjelmalla. Puheita pitivät herrat Lauri Vainola ja Hannes Ylén. Seurasi sitten herrojen L. Vainolan ja H. Ylénin koomillisesti esittämät näytelmäkappaleet. Joulupukkikin pistäysi lahjoineen ilahuttamassa juhlijain mieltä. Vieraille tarjottiin kahvia leipineen. Vieraat saivat maksettuaan 1 mk. koettaa onneaan merkitsemällä listalle kellon aikaa, ken pääsisi uuden herätyskellon omistajaksi. Kun kelloa peittävät paperit oli poistettu, näytti se ajan 10,15. Lähinnä oikein arvasi herra Knut Rosenberg Helsingistä, joka tuli kellon onnelliseksi omistajaksi. Hänen merkitsemänsä aika oli 10,10.

Toivottavaa olisi, että ensi kerralla olisi osanottajia runsaammin. Siis, saapukaa ensi kokoukseen k. mykät joka mies. Kaikki työhön tarvitaan. Ei yhden voimat riitä ja muistakaa, että yksimielisyys on voimaa.

Pohjoismaiset kuuromykkäin urheilukisat tulevat pidettäväksi ensi syyskuun alussa Helsingissä. Kilpailut järjestää Kuuromykkäin Urheiluliitto Suomen k.m. urh. seurojen avustuksella. Kilpaillaan ensi kerran N. D. I:n (P. K. U:n) hopeaisesta kiertokilvestä.

Nikkarilan k.m. tyttöjen talouskoulussa on nyt seuraavat oppilaat: Ilmi Brander Taalintehdas, Emmi

Kolehmainen Suonenjoki, Signe Puttonen Suolahti, Saima Lehtonen Pori, Maria Uusijärvi Tornio, Anna Taurainen Suomussalmi, Ester Vilander Pornainen, Elli Ruuska Haapajärvi, Aino Isotalo Lappajärvi, Anna Toivainen, Lapinlahti.

Suomen Kuuromykkäin Liiton Vuosikokous

pidetään Helsingin k. m. yhdistyksen huoneustossa lauantaina maaliskuun 19 p:nä ohjelmalla:

kello 11 a.p. hartaushetki.

kello 12. Vuosikokous (vuosikertomus, tilikertomus, vaalit, keskustelua).

kello 7 illanvietto (esitelmä varjokuvia y. m.)

Haaraosastoja kehoitetaan lähettämään *valtakirjalla varustetut* edustajansa (valtakirjaan on merkittävä kuinka monta jäsentä haaraosastossa on) vuosikokoukseen. Yksityisillä Liiton jäsenillä on myös Liiton sääntöjen 5 § mukainen puhe- ja äänestys-oikeus.

Keskushallitus.

Haaraosastoille huomattavaa.

K.m. Liiton sihteeri on tammikuussa lähettänyt haaraosastoille *vuosikertomuskaavakkeita*. Haaraosastojen vuosikertomus on nyt kirjoitettava tälle kaavakkeelle vastauksena siinä oleviin kysymyksiin. Vuosikertomus on sitten pian lähetettävä, ennen helmikuun loppua Liiton sihteerille past. *Nybergille* (osoite Johanneksentie 4), että hän voi kirjoittaa Liiton vuosikertomuksen vuosikokoukseen. Samoin pitää haaraosastojen lähettää sääntöjensä mukainen vuosimaksu Liitolle niiltä jäseniltä, jotka eivät vielä ole Liiton vakinaisia jäseniä.

Keskushallitus.

Kiitos.

Täten saan kunnioittavimmin kiittää Lappeenrannan kuuromykkäin yhdistystä, kuuromykyä ja kuuromykkäin ystäviä niistä kuksista ja onnentoivotuksista, joita sain osakseni täyttäessäni 60 v. lokak. 17 p:nä.

K. Laitinen.

Tilatkaa Kuuromykkäin Lehti!

Se maksaa 10 mk. Lähettämme tämän tammikuun numeron kaikille viime vuoden tilaajille vielä. Toivomme, että he kaikki uudistavat tilauksensa!

Katsokaa tilausilmoitusta lehtemme lopulla.

Onnellista Uutta Vuotta kaikille lukijoilleen toivoo

Kuuromykkäin Lehti.

Renginpaikan

saa nyt heti luonani puhekoulun käynyt k.m. poika, joka osaa tehdä kaikkia maatöitä. Palkkavaatimuksensa lähettäköön osoitteella

Kanttori A. Maunula.

Lapua.

Haluan kirjeenvaihtoa

kuuromykkien kanssa. Kaikkiin vastaan ja heti.

Aleks. Puolakka. Viipuri. K—ki Patterink. 55.